

INSTYTUT GEODEZJI I KARTOGRAFII

BIULETYN

INFORMACYJNY

BRANŻOWEGO OŚRODKA INFORMACJI NAUKOWEJ,
TECHNICZNEJ I EKONOMICZNEJ
GEODEZJI I KARTOGRAFII

Tom XXXII

2

Warszawa

marzec – kwiecień

1987

INSTYTUT GEODEZJI I KARTOGRAFII

BRANŻOWY OŚRODEK INFORMACJI
NAUKOWEJ, TECHNICZNEJ I EKONOMICZNEJ

ISSN 0209-2840

BIULETYN INFORMACYJNY

WARSZAWA
1987

2

Rada Wydawnicza
Instytutu Geodezji i Kartografii

Bogdan Ney /przewodniczący/, Andrzej Hermanowski / zastępca
przewodniczącego/, Bożenna Majewska, Róża Butowtt, Andrzej
Ciołkosz, Maria Dobrzycka, Wojciech Janusz, Andrzej Puszkarski,
Andrzej Zgliński, Alicja Łuczyńska /sekretarz/

Redaktor Naczelny
Biuletynu Informacyjnego
Bożenna Majewska

Zespół redakcyjny
Wojciech Bychawski, Andrzej Ciołkosz
Hanna Hawryluk, Wojciech Janusz

Adres Redakcji
Instytut Geodezji i Kartografii
00-950 Warszawa, ul. Jałna 2/4

BRANŻOWY OŚRODEK INFORMACJI NAUKOWEJ,
TECHNICZNEJ I EKONOMICZNEJ

INSTYTUT GEODEZJI I KARTOGRAFII

Warszawa, ul. Jasna 2/4, pok. 504

tel. 26-42-21 wewn. 334

- posiada - kartoteki dokumentacyjne zawierające opisy bibliograficzne książek i wybranych artykułów z czasopism krajowych i zagranicznych, a także kartoteki: opisów patentowych, zakończonych prac naukowo - badawczych i sprawozdań z wyjazdów służbowych
- udziela - informacji na podstawie posiadanych materiałów
- opracowuje - na zamówienia zestawienia tematyczne literatury z zakresu geodezji, kartografii i fotogrametrii
- wykonuje - kopie kserograficzne artykułów i książek znajdujących się w Bibliotece IGIK

BIBLIOTEKA

INSTYTUTU GEODEZJI I KARTOGRAFII

Warszawa, ul. Jasna 2/4, pok. 533

tel. 26-42-21 wewn. 503

- posiada - księgozbiór literatury polskiej i zagranicznej z dziedziny geodezji, kartografii i fotogrametrii liczący około 13147 tomów oraz około 8673 tomów czasopism
- prowadzi wymianę - z bibliotekami i instytucjami naukowymi za granicą oraz z krajowymi i zagranicznymi uczelniami wyższymi
- wypożycza - innym instytucjom zamawiane pozycje w ramach wypożyczeń międzybibliotecznych

Biblioteka udostępnia swoje zbiory wyłącznie w ramach wypożyczeń międzybibliotecznych

SPIS TREŚCI

Str.

Robert A. Rządca

Atestacja stanowisk pracy w przedsiębiorstwie . . . 5

AKTUALNOŚCI

Hanna Ciołkosz

Centralny Specjalistyczny System Informacji
o Pracach Naukowo-Badawczych, Rozwojowych
i Ekspertyzach Naukowych SYNABA 12

Bogdan Mizerski

XIX Dni Geodezji i Kartografii na 59 Międzynarodo-
wych Targach Poznańskich, 19-20 czerwca 1987 r. . . 21

KONFERENCJE, NARADY, KONSULTACJE

Marek Baranowski, Lech Brokman

EURO-CARTO VI - Konferencja Międzynarodowej
Asocjacji Kartograficznej 24

Alicja Łuczyńska

Międzynarodowa wystawa przemysłu poligraficznego,
wydawniczego, przetwórstwa papieru i kartonu
GEC 87 31

INFORMACJE ZE STOWARZYSZENIA GEODETÓW POLSKICH 34

PRZEGLĄD PRZEPISÓW PRAWNYCH 44

Dr Robert A. Rządca
Uniwersytet Warszawski

Artykuł ten zostaje zamieszczony ze względu na aktualność tematu. Atestacja stanowisk jest obecnie przeprowadzana we wszystkich zakładach pracy i materiały zawarte w artykule może być przydatny komisjom zajmującym się tym zagadnieniem.

Redakcja

Atestacja stanowisk pracy w przedsiębiorstwie

I. Sprawy podstawowe

Atestacja, której celem jest ocena przydatności stanowisk pracy jest zadaniem: bardzo trudnym, bardzo pracochłonnym, bardzo niebezpiecznym, bardzo rozreklamowanym i bardzo kosztownym. Powyższych pięć truizmów może mimo wszystko wymagać kilku słów wyjaśnienia.

Trudność przeprowadzenia atestacji wynika z wielu elementów, z których podstawowe to:

- słabe przygotowanie służb organizatorskich, pracowniczych i służb normowania w przedsiębiorstwach,
- poważne braki metodyki opublikowanej w aktach prawnych,
- konieczność przeprowadzenia skomplikowanych prac przygotowawczych w przedsiębiorstwie.

Pracochłonność jest szczególnie istotna w fazie przygotowania prac komisji zakładowych i wydziałowych. Pracochłonność wynika z:

- konieczności zebrania ogromnej liczby dokumentów, niezbędnych do przeprowadzenia atestacji: schematów organizacyjnych /od schematu przedsiębiorstwa, określającego działy, aż do schematów wszystkich komórek organizacyjnych/, obiegów

informacji i dokumentów /nie tylko zapisanych w zewnętrznych i wewnętrznych aktach normatywnych, lecz również faktycznie funkcjonujących w przedsiębiorstwie/, zakresów obowiązków, uprawnień i odpowiedzialności, norm zużycia materiałowego, danych o warunkach i normach bhp, obiegów materiałowych, opisów ciągów technologicznych, norm czasowych i jakościowych;

- konieczności zebrania i ustalenia danych wzorcowych /tam gdzie jest to możliwe/ dotyczących wymienionych wyżej elementów;

- konieczności przeszkolenia wszystkich uczestników procesu atestacji - bardzo dobrego przeszkolenia członków komisji - i co nie mniej ważne, przeszkolenia wszystkich pracowników /można to nazwać poinformowaniem, ale musi być to informacja wyczerpująca, wyprzedzająca działania atestacyjne, rzetelna i przekazywana różnymi kanałami/;

- konieczności poświęcenia na dokonanie oceny pojedynczego stanowiska kilku godzin pracy przez zespół oceniający /oczywiście początkowo może to być nawet kilkanaście godzin, przy czym ta pozorna strata czasu może być bardzo opłacalna/.

Niebezpieczeństw jest bardzo wiele, o różnym charakterze. Podstawowe niebezpieczeństwa to:

- "prześlizgnięcie się" po atestacji to najprawdopodobniej koniec szans na dokonanie racjonalnych zmian w przedsiębiorstwie - ludzie nie będą więcej chcieli uczestniczyć w działaniach pozorowanych /dotyczy to szczególnie atestacji stanowisk kierowniczych i samodzielnych - różnego typu specjalistów i głównych specjalistów/;

- dokonanie atestacji i nie zrealizowanie wniosków - wynik jak wyżej, połączony jeszcze z frustracją;

- Rzetelna atestacja będzie łączyła się z pojawieniem się wielu konfliktów w przedsiębiorstwie /na tle prestiżu kierowników komórek, różnic w wynagrodzeniach, obciążenia pracą, konieczności dokonania zmian organizacyjnych/;

- rzetelna atestacja może dać w efekcie zmiany w zatrudnieniu odpowiednie do stanu "na dziś"; trudności na rynku pracy mogą spowodować, że gdy pojawią się potrzeby rozwojowe, to nie będzie można obciążyć dodatkowo stanowisk istniejących, a nie będzie ludzi, którzy chcieliby przyjść

do przedsiębiorstwa /trzeba założyć, że atestacja będzie robiona różnie w różnych przedsiębiorstwach, a ujawnione rezerwy zatrudnienia w skali makro nie będą wielkie/.

Rozreklamowania atestacji nie trzeba chyba tłumaczyć.

Koszty związane z atestacją obejmują:

- zaburzenia pracy przedsiębiorstwa, nawet jeżeli wszystkie materiały niezbędne do atestacji są gotowe, a to jest sytuacja wyjątkowa ;

- oderwanie od pracy - na co najmniej 3 dni w tygodniu - wielu doświadczonych pracowników; jeżeli atestacja ma być prowadzona rzetelnie, to ludzie oddelegowani muszą mieć możliwość skupienia się na pracy w komisjach, a nie działać w nich na zasadzie "przerw w pracy";

- koszty pieniężne: papier, praca personelu pomocniczego, nagrody i premie dla uczestniczących w atestacji pracowników.

Na tym tle pojawia się pytanie, czy w ogóle warto podejmować działania związane z atestacją. Korzyści, które można osiągnąć, wymienione są w opublikowanych materiałach, nie będą więc ich opisywał.

Zespół "przymierzający się" do atestacji musi zadać sobie podstawowe pytanie: Dlaczego i w jakim celu przeprowadza się atestację? Odpowiedzi mogą być dwójakiego rodzaju: 1/wskazujące na przyczyny podjęcia tych działań, 2/ wskazujące na cele, jakie chce się osiągnąć.

Typowe odpowiedzi mogą obejmować:

- trzeba to zrobić - będą nas z tego rozliczać /organ założycielski, partia, Min.Pracy, Płacy i Spraw Socjalnych, może IRCH-a, a może jeszcze ktoś?/;

- brakuje ludzi do pracy, trzeba więc ich poszukać u siebie /na zewnątrz jest trudno, bo warunki pracy i płacy nie są rewelacyjne/;

- mówi się, że istnieją "przerosty" w zatrudnieniu /szczególnie w tzw. administracji/, trzeba więc coś z tym zrobić;

- potrzebny jest argument w rozmowach z instytucjami zewnętrznymi /na zasadzie: potrzebujemy - to wykazała atestacja/;

- w dotychczasowych działaniach, związanych z usprawnianiem zarządzania doszliśmy do punktu, w którym niezbędna

jest ocena każdego ze stanowisk pracy /czyli podział pracy między pionami i komórkami organizacyjnymi jest dokonany właściwie, powiązania informacyjne i cała sieć decyzyjna działa w miarę sprawnie/.

Trzeba podkreślić, że wszystkie odpowiedzi są dobre, chociaż od wyboru którejs z nich jako podstawowej, dominującej, zależy przygotowanie i przebieg prac atestacyjnych.

II. Wstęp do przygotowania prac atestacyjnych

Kluczowym elementem powodzenia atestacji jest zaangażowanie naczelnego kierownictwa przedsiębiorstwa, tzn. dyrekcji i samorządu pracowniczego oraz wsparcie ze strony organizacji partyjnej i związku zawodowego.

Kierownikiem zespołu zakładowego powinien być I zastępca dyrektora naczelnego, zaś zastępcą kierownika zespołu - chyba jednak przewodniczący rady pracowniczej /a nie główny księgowy/. Wszyscy członkowie kierownictwa powinni w swoich planach tygodniowych przewidzieć punkt: atestacja jako stały element pracy /nie tylko uczestnictwo w pracach zespołu, ale doszkadzanie się, studiowanie prasy fachowej, myślenie/.

Co zrobić najpierw?

Powołać zespół, którego zadaniem jest przygotować atestację. W skład tego zespołu powinni wchodzić pracownicy służb: organizatorskiej, technicznej, pracowniczej, kontroli wewnętrznej, bhp.

Zespół ma dwa zadania:

- inwentaryzacja stanowisk pracy i zebranie wszystkich niezbędnych dokumentów,
- przygotowanie szkoleń pod względem merytorycznym i organizacyjno-technicznym.

Uwaga: Zespół pracuje jako grupa zadaniowa, jego członkowie podlegają służbowo szefowi zespołu.

Przed pierwszym spotkaniem zespołu członkowie zapoznają się z aktami normatywnymi /Uchwała RM z 1986.03.10, Zarządzenie Ministra Pracy, Płacy i Spraw Socjalnych z 1986.05.30/.

Na spotkaniu podejmuje się decyzje - co, kto, i kiedy ma zrobić:

- służba organizatorska: schematy komórek, spis stanowisk pracy, zakresy czynności, obiegi dokumentów;

- pracownicza: przygotowanie szkoleń, spis wymagań kwalifikacyjnych dla stanowisk pracy, systemy płacowe;
- techniczna: normy techniczne i technologiczne, jakościowe, dane o zużyciu maszyn i urządzeń;
- kontrola wewnętrzna: wnioski i zalecenia pokontrolne dotyczące poszczególnych stanowisk i służb;
- bhp: normy bhp, dane o wypadkach przy pracy w odniesieniu do stanowisk.

Uwaga: najtrudniejszą kwestią, co do której trzeba podjąć decyzję, jest określenie stanowisk pracy. W związku z tym, że członkowie zespołu powinni zostać przeszkoleni wcześniej, każdy z nich powinien mieć pogląd na tę kwestię.

Niezależnie od tego, jakie terminy zostaną ustalone na pierwszym spotkaniu, praca powinna rozpocząć się od wykonania spisu wszystkich stanowisk pracy. Spis ten powinni otrzymać wszyscy członkowie zespołu i na jego podstawie podjąć swoją pracę.

Jednocześnie dla ułatwienia pracy trzeba zdecydować się na jakiś jednolity wzór karty informacyjnej stanowiska pracy. Ideałem byłoby, gdyby wszystkie dane można było przetwarzać za pomocą komputera. Jeżeli nie jest to możliwe, pozostają dwa rozwiązania:

- każdy z członków zespołu przygotowuje informacje o każdym ze stanowisk na oddzielnych, znormalizowanych arkuszach /znormalizowanych pod względem wielkości i rozkładu graficznego/, zaś służba organizatorska składa arkusze w kartę informacyjną,
- poszczególne grupy danych /np. techniczne, pracownicze/ przysyłane są służbie organizatorskiej na zasadzie listy /np. I kolumna - nazwy stanowisk, II kolumna - dane o normach/. Zadaniem służby organizatorskiej jest rozbić listy na poszczególne karty stanowisk.

III. Analiza celów i funkcji przedsiębiorstwa

Rozważania nad sytuacją i zamierzeniami przedsiębiorstwa powinny być prowadzone zawsze. Są one niezbędne zwłaszcza przed dokonaniem oceny poszczególnych stanowisk pracy.

Pierwsze zadanie - określenie celów przedsiębiorstwa. Przykładowe cztery grupy celów: produkcja, pracownicy,

efektywność, rozwój. W odniesieniu do każdej grupy celów trzeba sformułować cele przedsiębiorstwa /możliwie jak najbardziej konkretne/, w perspektywie kilku lat. Inaczej mówiąc - jak będzie wyglądało przedsiębiorstwo za kilka lat?

W dyskusji nad celami powinni wziąć udział wszyscy, którzy mają na to ochotę, obowiązkowo zaś całe kierownictwo przedsiębiorstwa /administracyjne, rada pracownicza, organizacja partyjna, związkowa/. Przygotowaniami do dyskusji powinien zająć się dział planowania lub ekonomiczny.

Celem tych działań jest uświadomienie sobie gdzie przedsiębiorstwo jest a gdzie chce być w przyszłości - a więc pierwsze przybliżenie do określania kryteriów oceny stanowisk pracy.

Drugie zadanie - określenie funkcji, które muszą być spełniane w przedsiębiorstwie, aby można było osiągnąć cele. Ogólnie wyróżnić można następujące funkcje:

- zaopatrzenia i zbytu,
- produkcyjną:
 - techniczną i technologiczną,
 - bezpośrednio produkcyjną,
- ekonomiczno-finansową,
- socjalno-kadrową,
- inwestycyjną /rozwojową/,
- organizacji i zarządzania.

Jako podstawową zasadę trzeba przyjąć, że zadania i czynności każdego stanowiska pracy powinny dotyczyć jakiejś funkcji.

Stopień szczegółowości rozpisania funkcji /a więc liczba "pięter" nie jest określony jednoznacznie, choć w sytuacji idealnej, na najniższym "piętrze" znajdują się czynności wykonywane przez poszczególnych pracowników.

Trzeba podkreślić, że podane niżej propozycje muszą być zweryfikowane przez członków zespołu i odpowiednich "branżowców". Cele weryfikacji: być może zmiana niektórych funkcji, lecz przede wszystkim - bardzo dobre przemyślenie każdej z nich i odbicie ich w sytuacji przedsiębiorstwa.

Proponowany podział funkcji /"I piętro"/:

- zaopatrzenia i zbytu: planowanie potrzeb, poszukiwanie i zakup, kompletacja dostaw, transport i magazynowanie, rozliczanie zakupów;

- produkcyjna:

- techniczna i technologiczna: konstrukcje nowych wyrobów, techniczne przygotowanie produkcji, normowanie, utrzymanie ruchu, energetyka;

- dostawa materiałów, przetwarzanie, odbiór produktów;

- ekonomiczno-finansowa: księgowość /ewidencja środków pieniężnych i rozrachunków, wynagrodzeń, materiałów, towarów i usług, środków trwałych i kosztów/; kalkulacja kosztów produkcji, sprawozdawczość /zewnętrzna i wewnętrzna/, interpretacja danych /analiza i planowanie kosztów, gospodarki finansowej, produktywności i wydajności/;

- socjalno-kadrowa: rekrutacja, dobór i rozmieszczenie kadr, warunki pracy, administracja osobowa, szkolenie, warunki socjalne;

- rozwojowa: planowanie i przygotowanie realizacji zadań, gospodarka sprzętem i urządzeniami; realizacja zadań;

- organizacji i zarządzania: zarządzanie /zakresy czynności, stanowiska kierownicze, wewnętrzne akty normatywne/, organizacja pracy biurowej /obieg dokumentów, systemy rejestracji i kontroli/.

IV. Szkolenia

Członkowie zespołu muszą zostać przeszkoleni przed przystąpieniem do działań. Członkowie komisji atestacyjnych powinni zostać przeszkoleni w dwóch kierunkach:

- ogólne zasady związane z pracą przedsiębiorstwa /np. zasady formalizacji organizacji, po co istnieje rachunkowość, podstawowe zasady budowy struktur organizacyjnych/,

- szczegółowa analiza wskazówek metodycznych do atestacji na podstawie analizy konkretnych stanowisk pracy z przedsiębiorstw.

Przynajmniej niektóre spotkania szkoleniowe powinny odbywać się z oderwaniem od pracy /np. piątek-sobota lub sobota-niedziela/.

AKTUALNOŚCI

Mgr Hanna Ciołkosz
Instytut Geodezji i Kartografii

Centralny Specjalistyczny System Informacji
o Pracach Naukowo-Badawczych, Rozwojowych
i Ekspertyzach Naukowych SYNABA

Centralny Specjalistyczny System Informacji o Pracach Naukowo-Badawczych, Rozwojowych i Ekspertyzach Naukowych SYNABA funkcjonujący w Centrum Informacji Naukowej, Technicznej i Ekonomicznej /CINTE/ jest jednym z ogólnokrajowych systemów specjalistycznych, wchodzących w skład rządowego Systemu Informacji Naukowej, Technicznej i Organizacyjnej /SINTO/.

Celem systemu jest gromadzenie, opracowywanie i udostępnianie informacji o pracach naukowo-badawczych i rozwojowych, w tym: rozprawach doktorskich i habilitacyjnych oraz ekspertyzach naukowych wykonywanych na rzecz organów administracji państwowej. W systemie są gromadzone informacje o pracach wykonywanych w kraju i w państwach należących do RWPG oraz otrzymywanych z innych państw.

System SYNABA prowadzony przez Ośrodek Specjalistycznych Systemów Informacyjnych CINTE jest typowym zdecentralizowanym systemem informacji. Jego zbiory i bazy danych są rozproszone terytorialnie, ale sprzężone funkcjonalnie/przez centralną bazę danych pochodnych /mieszczącą się w CINTE/, pełniącą jednocześnie rolę generalnego dyspozytora informacji skierowującej. Podstawą bazy informacyjnej systemu są rozproszone terytorialnie zbiory raportów z prac naukowo-badawczych. Raporty te, stanowiące integralną część dokumentacji wyników prac naukowo-badawczych i rozwojowych lub ekspertyz naukowych, przechowywane są i udostępniane w placówkach badawczych, wykonujących prace oraz w jednostkach gospodarki narodowej /głównie w przedsiębiorstwach/ wykorzystujących wyniki tych prac.

1. Regulacja prawna specjalistycznego Systemu SYNABA

Z dniem 1 lipca 1984 roku weszło w życie Zarządzenie Nr 22 Ministra Nauki, Szkolnictwa Wzszego i Techniki w sprawie informacji o pracach badawczych. Zarządzenie to zostało wydane na podstawie ustawy o statystyce państwowej /z dnia 26 lutego 1982 r./. Oznacza to, że wszystkie informacje o pracach badawczych, gromadzone i rozpowszechniane przez System SYNABA, są równocześnie informacjami statystycznymi, zaś karta informacyjna RZ staje się formularzem sprawozdawczym zatwierdzonym przez Główny Urząd Statystyczny. W związku z powyższym placówki badawcze, które nie będą przekazywać informacji na kartach informacyjnych RZ do Systemu SYNABA, bądź będą wypełniać je nieprawidłowo lub będą przesyłać po upływie wyznaczonego terminu, podlegają sankcjom prawnym wynikającym z ustawy o statystyce państwowej.

Zgodnie z Zarządzeniem Nr 22 wszystkie placówki badawcze są zobowiązane do dokumentowania wyników wszystkich prowadzonych prac badawczych w postaci raportów. Raport powinien zawierać opis przedmiotu badań, cel oraz związkłą charakterystykę zadania badawczego, uwzględniającą elementy stanowiące o jego oryginalności i umożliwiającą zapoznanie się z tematyką badań, stosowanymi metodami, osiągniętymi wynikami i możliwością zastosowania w praktyce. Raporty nie będą przekazywane do CINTE, lecz będą przechowywane w placówkach wykonujących lub zamawiających prace badawcze i udostępniane zainteresowanym placówkom badawczym oraz osobom prawnym i fizycznym.

Zarządzenie Nr 22 wprowadza nowy wzór formularza karty informacyjnej RZ. Karta ta posiada układ obejmujący:

pierwsza strona - podstawowe elementy opisu bibliograficznego pracy,

druga strona - elementy sprawozdawczości statystycznej GUS, przeznaczonej dla służb finansowych i administracyjnych, jak również dane dotyczące ochrony i zakresu udostępniania informacji.

Układ karty informacyjnej RZ wprowadza nowoczesny system ochrony i trybu udostępniania informacji, wzorowany na systemach informacji w krajach wysokorozwiniętych.

Na podstawie omówionego powyżej Zarządzenia Nr 22 Ministra NSZWiT Dyrektor Instytutu Geodezji i Kartografii wydał Zarządzenie Nr 5 z dnia 18 grudnia 1985 r. w sprawie dokumentowania wszystkich prac badawczych, wprowadzające obowiązek dokumentowania tych prac w formie:

- kart informacyjnych RZ,
- raportów z realizacji tych prac.

Zarządzenie to wymienia poszczególne komórki organizacyjne IGiK odpowiedzialne za wypełnienie kolejnych pól karty informacyjnej RZ.

2. Informacje gromadzone w systemie SYNABA i ich wyszukiwanie

CINTE prowadzi następujące zbiory informacji:

- zbiór kart dokumentacyjnych o wykonanych w kraju pracach naukowo-badawczych i rozwojowych,
- zbiór kart dokumentacyjnych o pracach doktorskich i habilitacyjnych,
- zbiór taśm magnetycznych zawierających informacje o wykonywanych w krajach członkowskich RWFG pracach naukowo-badawczych, obronionych pracach doktorskich i habilitacyjnych,
- zbiór sprawozdań z prac naukowo-badawczych wykonanych w innych krajach, otrzymywanych na mikroformach w ramach wymiany.

Z oryginałami prac wykonanych w kraju można się zapoznać w instytucjach, w których zostały wykonane.

System SYNABA pozwala uzyskać szczegółowe informacje na temat każdej ogólnodostępnej pracy badawczej wykonywanej w Polsce, a w tym:

- pracy naukowo-badawczej podstawowej i stosowanej, pracy rozwojowej, rozprawy doktorskiej i habilitacyjnej, ekspertyzy naukowej itp.,
- wszystkich osób prowadzących badania w określonej dziedzinie nauki i postępu technicznego,
- placówek badawczych prowadzących badania w określonej dziedzinie,
- możliwości wykorzystania efektów poszczególnych prac naukowo-badawczych w gospodarce narodowej itp.

Dla usprawnienia procesu wyszukiwania informacji w bazie danych zastosowano dwupoziomowy język informacyjno-wyszukiwawczy. Stanowią go:

- na pierwszym poziomie wyszukiwania informacji - trójpoziomowa Polska Klasyfikacja Tematyczna /PKT/,
- na drugim poziomie wyszukiwania informacji - adaptacyjny słownik swobodnych słów kluczowych.

3. Użytkownicy systemu SYNABA

Użytkownikami systemu są:

- centralne i terenowe instancje partyjne i państwowe,
- instytucje planujące i koordynujące rozwój nauki i techniki,
- instytuty PAN,
- wyższe uczelnie,
- instytuty resortowe,
- branżowe ośrodki badawczo-rozwojowe,
- biura projektowe i konstrukcyjne,
- przedsiębiorstwa gospodarki narodowej,
- indywidualni użytkownicy systemu.

4. Usługi świadczone przez system SYNABA

Informacje o pracach naukowo-badawczych i rozwojowych, wykonywanych w krajowych placówkach naukowo-badawczych i szkołach wyższych, zamieszczane są w "Informatorze o Pracach Naukowo-Badawczych i Rozwojowych" /Przegląd dokumentacyjny/ wydawanym w 11 seriach tematycznych, obejmujących wszystkie dziedziny nauki i techniki. Seria 2 tego informatora obejmuje między innymi zagadnienia z dziedziny geodezji, fotogrametrii, teledetekcji i kartografii.

Centrum INTE prowadzi obsługę w trybie SELEKTYWNEJ DYSTRYBUCJI INFORMACJI /SDI/ na podstawie informacji z bazy danych MSIS NIR, pozyskiwanych z MCINT w formie wydruków komputerowych. Natomiast obsługa typu RETROSPEKTYWNEGO WYSZUKIWANIA INFORMACJI /RWI/ prowadzona jest przez Centrum INTE i IPI PAN w trybie zdalnego dostępu, w ramach sieci MCINT, do retrospektywnej bazy danych MSIS NIR.

Krajowa baza danych systemu SYNABA w chwili obecnej obsługiwana jest systemem manualnym. Przejście na system zautomatyzowany planuje się jesienią bieżącego roku.

5. Współpraca międzynarodowa. Ogólne informacje o systemie MSIS NIR i o usługach świadczonych przez ten system

System SYNABA współpracuje zarówno z innymi specjalistycznymi systemami informacji oraz z systemami dziedzinowo-gałęziowymi w kraju, jak również z systemami międzynarodowymi. W ramach współpracy międzynarodowej SYNABA współpracuje z Międzynarodowym Specjalistycznym Systemem Informacji o Pracach Naukowo-Badawczych państw RWPG-MSIS NIR.

System MSIS NIR utworzono na podstawie zaleceń Komitetu Współpracy Naukowo-Technicznej RWPG przyjętych na I posiedzeniu w grudniu 1971 roku oraz postanowienia Komitetu Pełnomocnych Przedstawicieli /KPP/ krajów członkowskich Międzynarodowego Centrum Informacji Naukowej i Technicznej /MCINT/, przyjętego na 5 posiedzeniu KPP w marcu 1972 roku.

Głównym zadaniem systemu jest wspomaganie wiodących placówek naukowo-badawczych krajów członkowskich RWPG i odpowiednich organów RWPG w określaniu kierunków postępu naukowo-technicznego, doskonaleniu planowania i realizacji prac w zakresie kompleksowych problemów rozwiązywanych w ramach RWPG, a także prowadzenie własnych prac i badań. Celem wszystkich tych działań jest doskonalenie współpracy krajów członkowskich RWPG w dziedzinie badań naukowych, racjonalne wykorzystanie zasobów finansowych i kadrowych oraz uniknięcie nieuzasadnionego dublowania prac.

Głównymi ogniwami systemu są:

- MCINT - pełniące funkcje organu głównego i bazowego,
- Wydzielone Organy Krajowe /WOK/, których funkcje pełnią centra informacji krajów członkowskich RWPG; Wydzielonym Organem Krajowym Systemu MSIS NIR w Polsce jest Centrum INTE.

Do bazy danych Systemu MSIS NIR wprowadzone są informacje o następujących trudno dostępnych dokumentach z krajów członkowskich RWPG:

- sprawozdaniach z zakończonych prac naukowo-badawczych,
- obronionych pracach doktorskich i habilitacyjnych,
- przeglądach naukowych, które nie są rozpowszechniane na rynku księgarskim,
- konferencjach naukowo-technicznych,

- opracowywanie i aktualizacja.
- licencjonowanie i rozprowadzanie do biur patentowych w krajach członkowskich EFTA.

W celu ułatwienia dostępu do bazy danych EFTA podjęto prace nad utworzeniem kopii powielania. Baza danych powielana jest w postaci rezerwacji i jest automatyzowana.

Dokumenty wprowadzające do systemu są klasyfikowane w grupy A i B, oznaczające odmienniejszy tryb uczestniczenia użytkowników dokumentów źródłowych. Dokumenty grupy A nie zawierają zastrzeżeń do licencyjnego lub patentowego statusu dokumentu. Dokumenty zaliczone do grupy B zawierają informacje typu "know-how", dane i charakterystyka dotyczące technologii i procesów technologicznych itp. Dokumenty grupy A przekazywane są od razu użytkownikom w formie mikrofilmów lub kserokopii. Kopie dokumentów grupy B przekazywane są za pośrednictwem krajowych przedsiębiorstw handlu zagranicznego wg ustalonych zasad.

Kopie pełnego tekstu dowolnego dokumentu z bazy danych użytkownik może otrzymać kierując zamówienia do Wydzielonego Organu Krajowego - w Polsce do Centrum INTS. W ramach MSIS NIR wydawany jest przez Międzynarodowe Centrum Informacji Naukowej i Technicznej w 12 seriach "Tematyczny przegląd dokumentacyjny prac naukowo-badawczych".

System SYNABA jest sprzężony również z ogólnościatowymi systemami informacji, a mianowicie:

- z systemami informacji Organizacji Narodów Zjednoczonych /UNESCO, UNIDO, IAEA/,
- z systemami organizacji pozarządowych /FID, IFLA/.

Literatura

- /1/ Funkcjonowanie systemu SYNABA. Notatka z konferencji. Oprac. J.Turyna. APID 1984 nr 3 s.41-42.
- /2/ Nowa regulacja prawna Specjalistycznego Systemu SYNABA. Oprac. J.Turyna. APID 1984 nr 4 s.43-44.
- /3/ Paliński E., Łavcov A., Zaks A.: Perspektywy wykorzystania bazy danych MSIS NIR do obsługi informacyjnej kompleksowych problemów nauki i techniki. APID 1986 nr 6 s.3-11, 1 rys. 3 tab.bibliogr.10 poz.

- /4/ Stefaniak B., Grzecznowska A.: Wprowadzenie do metodyki badania efektywności systemów specjalistycznych na przykładzie SYNABY. APID 1982 nr 3 s.28-36, 1 rys.
- /5/ SYNABA bez tajemnic. Notatka z konferencji. Oprac. R.Wojtala. APID 1985 nr 3 s.39-40.
- /6/ Wojtala R.: Funkcjonowanie specjalizowanej informacyjnej systemu o naučno-issledowatel'skich rabotach v PRL. VINITI, NTI seria 1, 1985 nr 5 s.10-12.
- /7/ Zarządzenie Nr 22 Ministra NSzWiT z dnia 29 czerwca 1984 r. w sprawie informacji o pracach badawczych.
- /8/ Zarządzenie Nr 5 Dyrektora IGiK z dnia 18 grudnia 1985 r. w sprawie dokumentowania wszystkich prac badawczych.

Zał.: Wzór karty

RZ	KARTA INFORMACYJNA o pracy badawczej		Wypełniaj resortowe formularze sprawozdawcze tylko z tym nadrukiem		Zatwierdzone dnia 7.07.84 nr. Nr 18/84	
	01 Numer rejestracyjny CINTE <input type="text"/>	02 Symbol zadania <input type="text"/>	03 Rodzaj pracy <input type="text"/>		NB R D H E	
04 Zgłoszenie R Z P	05 Data rozpoczęcia <input type="text"/>	06 Data zakończenia <input type="text"/>	07 Data przerwania <input type="text"/>			
08 Symbole klasyfikacji tematycznej	<input type="text"/>		<input type="text"/>			
09 Słowa kluczowe						
10 Autor/autorzy/ pracy						
11 Promotor pracy						
12 Tytuł pracy						
13 Jednostka wykonująca /nazwa, siedziba/ Identyfikator REGON <input type="text"/>						
14 Charakterystyka pracy						
		Centralny Specjalistyczny System Informacji o Pracach Naukowo-Badawczych, Rozwojowych i Ekspertyzach Naukowych			SYNABA	

RZ

KARTA INFORMACYJNA
o pracy badawczej

Wypełniaj resortowe
formularze sprawozdawcze
tylko z tym nadrukiem ▶

Zawieszono
data 7.9.78
nr 10 Vb/82/5

15 Ochrona informacji o pracy

A	B	C
D	E	F
G		

16 Zakres udostępnienia informacji przez CINTE

P	R	S
T	U	W
Z		

17 Koszty realizacji ogółem / w zł. /

--	--	--	--	--	--	--	--

18 Współpraca międzynarodowa

D	R	W
---	---	---

19 Cel pracy

P	W
T	O
I	

20 Przyczyna przerwania

A	B
C	D

21 Kierownik pracy /nazwisko, imiona, tytuł, stopień naukowy lub stanowisko/

22 Jednostka zamawiająca /nazwa, siedziba/

Identyfikator REGON

--	--	--	--	--	--	--	--

23 Jednostka wdrażająca /nazwa, siedziba/

Identyfikator REGON

--	--	--	--	--	--	--	--

Nazwisko, imię, telefon, telex osoby wypełniającej kartę

Kierownik jednostki wykonującej /data i podpis/

Znaki ewidencyjne pracy

Dodatkowe informacje

Adnotacje CINTE

24 Data zgłoszenia w CINTE

--	--	--	--	--	--

25 Data rejestracji w zbiorze

--	--	--	--	--	--

26 Adnotacje zmian

1	2	3
---	---	---

CINTE

Centralny Specjalistyczny System Informacji o Pracach Naukowo-Badawczych, Rozwojowych i Ekspertyzach Naukowych

SYNABA

Bogdan Mizerski
Instytut Geodezji i Kartografii

XIX Dni Geodezji i Kartografii na 59 Międzynarodowych
Targach Poznańskich, 19-20 czerwca 1987 r.

Organizatorem dziewiętnastych już Dni Geodezji i Kartografii na MTP był Oddział Wojewódzki SGP oraz Biuro Informacji Technicznej NOI w Poznaniu. Tradycyjnie pierwszy dzień poświęcony był seminarium z udziałem firm produkujących sprzęt geodezyjny, drugi - zwiedzaniu targów.

W trakcie seminarium wyroby swoje przedstawiły następujące firmy:

- Carl Zeiss Jena,
- Wild Heerburg,
- Sokkische,
- CSK Kajkowsy,
- Staedtler.

Firma Carl Zeiss z Jeny nie zaprezentowała niczego nowego. Przedstawiono jedynie prospekty ulepszonej wersji niwelatora precyzyjnego NI 002A. Z wyjaśnień przedstawiciela firmy nie można było niestety wywnioskować istoty tych ulepszeń, a najbardziej widoczną nowością był zmieniony uchwyt na obudowie.

W ekspozycji Wilda przedstawiono nową rodzinę teodolitów sekundowych uzbrojonych mikroelektronicznie. Odczyty obu kół są wyświetlane cyfrowo wraz z wynikami z dalmierza. Do współpracy z tymi teodolitami przeznaczone są rejestratory GP-3 i GP-4. Występują one w odmianach różniących się między sobą poborem prądu, pojemnością pamięci /maksymalnie 128 KB/ i oczywiście ceną.

Podobny zestaw przedstawiła japońska firma Sokkiana. Po seminarium odbył się pokaz sprzętu tej firmy. Nie należał on do udanych z czego można wnioskować, iż firma ma trudności z uzyskaniem niezawodności działania.

Studio komputerowe CSK Kajkowscy zaproponowało nowe podejście do oprogramowania graficznego. Zaproponowano, aby oprogramowanie to było pisane w oderwaniu od cech właściwych dla konkretnego sprzętu graficznego. W zamian zaproponowano użycie pewnego umownego, abstrakcyjnego urządzenia, którego własności będą dostosowywane do potrzeb konkretnych urządzeń przez wyspecjalizowane programy dostarczane przez firmę, tzw. drivery. Pozwoli to na całkowitą niezależność oprogramowania od aktualnej konfiguracji sprzętu.

Firma Staedtler przedstawiła duży zestaw narzędzi piszących. Wyraźnie zaznaczyła się stosunkowo niewielka liczba przyrządów do kreślenia ręcznego /poza ołówkami/. Prezentowane były głównie końcówki do ploterów różnych typów.

W drugim dniu mogłem zwiedzić tereny wystawowe MT. Przedstawię teraz kilka spostrzeżeń dotyczących wystawionego sprzętu geodezyjnego i informatycznego.

W pawilonie spółki Mikrokomputery były prezentowane przewijaki taśmy magnetycznej do mikrokomputerów klasy IBM PC. Pozwalają one na odczyt i zapis taśmy w formatach stosowanych przez ICL /ODRA 1300 i następnę/, DECK /PDF/, jak i IBM różnych typów. Cena interfejsu wynosi ok. 0,5 mln zł, przewijaka 900 tys zł.

W stoisku firmy Hewlett-Packard były przedstawione drukarki laserowe i divitizery. Drukarka laserowa może drukować na dowolnym papierze, także na polskim. Jest zbudowana na zasadzie kserokopiarki, gdzie zamiast oryginału jest wstawiony laser naświetlający płytę selenową. Jakość druku na kopiach wykonywanych przy mniejszej w pełni porównywalna z jakością druku offsetowego. Kaseta z samontowanym walcem selenowym i barwnikiem wystarcza na 60 000 kopii, a jej wymiana nie jest trudna. Moim zdaniem taka drukarka może być wykorzystana do

obsługi minipeligraficzne] Instytutu. W tym samym stoisku pokazany był digitizer przeznaczony do przekształcania zdjęć do postaci cyfrowej. Format zdjęcia A3. Elższych danych nie udało mi się uzyskać.

Firma Medicat przedstawiła sprzęt pomocniczy dla geodezji. Były przedstawione podziaki transwersalne, węgielnice i celowniki laserowe.

Bardzo ciekawą ofertę przedstawiła firma IMPOL. Wystawione były przystawki do mikrokomputerów 8-bitowych emulujące /naśladujące/ IBM XT. Przystawka zawiera do 780 KB RAM, 8 KB EPROM, Procesor Intel 8086 i system operacyjny MS DOS na dyskietkach dostosowanych do danego typu mikrokomputera. Koszt przystawki ok. 0,5 mln zł. W połączeniu z Amstradem 6128 stanowi to najtańszy mikrokomputer 16-bitowy.

Przedstawione ekspozycje zawierały dużą ilość ciekawych wyrobów, stanowiących nowości na rynku polskim, jednak poza nielicznymi wyjątkami nie było nowości na skalę światową. W bardzo wąsłu instrumentach pojawiły się mikroprocesory co zwiększa niezawodność działania i zwiększa wygodę użytkowania.

KONFERENCJE, NARADY, KONSULTACJE

Dr Marek Baranowski
Centrum Informatyczne
Geodezji i Kartografii
Dr inż. Lech Brokman
Główny Urząd Geodezji i Kartografii

EURO-CARTO VI - Konferencja Międzynarodowej Asocjacji Kartograficznej

W dniach 13 do 16 kwietnia 1987 roku w Brnie /Czechosłowacja/ odbyła się Konferencja EURO-CARTO VI Międzynarodowej Asocjacji Kartograficznej z udziałem 160 osób, reprezentujących poszczególne kraje Europy i Świata. Konferencję zaszczylił swoją obecnością Prezydent MAK, dr Joel Morrison ze Stanów Zjednoczonych. Wśród uczestników byli przedstawiciele Chin, Japonii, Brazylii. Z racji miejsca zorganizowania Konferencji największą liczbę uczestników stanowili przedstawiciele Czechosłowacji i krajów socjalistycznych. W skład delegacji GUGiK weszli: dr Marek Baranowski z CIGiK

dr inż. Lech Brokman z GUGiK

Uczestniczyli również przedstawiciele instytutów naukowych: prof.dr hab. Tadeusz Bartkowski z UM w Poznaniu, dr Marek Graniczny z Instytutu Geologicznego, doc. dr hab. Leon Kozacki z UM w Poznaniu, dr Kazimierz Trafas z UJ w Krakowie, doc. dr hab. Stefan Żynda z UM w Poznaniu, dr Wiesława Żyszkowska z U. Wrocławskiego.

Konferencja poświęcona była aktualnym problemom kartografii komputerowej. Referaty podzielono na dwie grupy: w pierwszej znalazły się opracowania dotyczące problematyki i kierunków rozwojowych kartografii komputerowej. Zagadnieniom tym poświęcono dwa pierwsze dni obrad. W drugiej

grupie prezentowano systemy informacji geograficznej z przeznaczeniem dla wielu odbiorców zajmujących się prognozowaniem, planowaniem i zarządzaniem na różnych szczeblach administracji. Omawiane problemy były przedmiotem trzeciego dnia obrad. Konferencję wzbogaciła prezentacja wyrobów i proponowanych systemów znanych firm światowych, dostarczających materiały, instrumenty i urządzenia, takich jak: Renker /RFN/, Sokkisha /Japonia/, Opton /Austria/, Laser-Scan /Wielka Brytania/ oraz ESRI /RFN/. Ostatni dzień obrad był poświęcony tzw. sesji plakatowej, która spotkała się również z dużym zainteresowaniem uczestników.

Obrady Konferencji odbywały się w środowisku wybitnych specjalistów z dziedziny kartografii i informatyki kartograficznej, co wpłynęło na wysoki poziom przedstawiania poszczególnych tematów, jak i na aktywność słuchaczy, biorących udział w dyskusji. Rozszerzano problematykę, uzupełniano własnymi spostrzeżeniami i doświadczeniami, jak również wyrażano poglądy kontrowersyjne. Prezentacja referatów realizowana była w sposób nowoczesny z wykorzystaniem wszelkich dostępnych pomocy, pomimo, że pomieszczenia hotelowe przeznaczone na obrady nie były do tego odpowiednio przygotowane. Wypowiedzi ilustrowano nieraz za pomocą rzutnika pisma i slajdów z dwóch projektorów, a również doraźnie wielu autorów przed swoim wystąpieniem urządzało mini wystawę materiałów kartograficznych związanych z tematem. Rozdawane były foldery i specjalnie przygotowane materiały informacyjne.

O bogactwie tematycznym świadczą liczby. Do pierwszej grupy przygotowano 22 referaty, druga była reprezentowana aż przez 28 referatów. Nie jest możliwe, nawet w syntetycznym skrócie, scharakteryzowanie tych wszystkich referatów, gdyż zajęłoby to ponad 80 stron maszynopisu. Toteż ograniczamy informację do najbardziej istotnych kierunków i poglądów, mogących odtworzyć atmosferę tej interesującej konferencji. Natomiast zainteresowanych odsyła się do materiałów konferencyjnych, które przechowywane są w Biurze Kartografii GUGiK /pokój 301/ oraz w Centrum Informatycznym Geodezji i Kartografii.

Duże zainteresowanie wywołał referat dr Joela Morrisona, Prezydenta MAK, na temat operowania danymi kartograficznymi

w erze komputerowej. Autor scharakteryzował okres poprzedzający obecny stan powszechnego wprowadzania informatyki do kartografii, ukazał także dynamikę rozwoju metod. Przedstawił zagadnienia tworzenia zbiorów danych kartograficznych, korygowania tych zbiorów, określania algorytmów obliczeń i generowania wyników w postaci map. Wskazał na rewolucjonizującą drogę rozwoju kartografii komputerowej systemy informacji geograficznej GIS.

Kolejny referat na temat: metodologii struktur danych opartych na hipergrafach w zastosowaniu do kartografii i planowania przestrzennego został zaprezentowany przez profesora François Bouille z Informatycznego Laboratorium Nauk o Ziemi Uniwersytetu Pierre'a i Marii Curie w Paryżu. Autor omówił znaczenie HBDS /Hypergraph-Based Data Structure/, tworzenia kompletnego katalogu kartograficznych danych strukturalnych oraz ogólne założenia specjalizowanego języka programowania ADT'81 /Abstract Data Type/, opracowanego w celu zarządzania bazami danych w systemach SES /Structured Expert System/.

Kontrowersyjny, a jednocześnie bardzo interesujący był referat Petera Haywooda z Wielkiej Brytanii na temat: "Ordnance Survey" w roku 2000. Przedmiotem propozycji jest utworzenie informatycznego systemu i ogromnego banku danych /100 gigabytes/, gromadzącego zasób pomocniczych danych topograficznych w formie zdigitalizowanej, potrzebnych do w pełni zautomatyzowanej produkcji map w skalach 1:1 250 do 1:10 000. Na zadane pytanie, jak w roku 2000 będzie wyglądało państwowe wykonawstwo map topograficznych wielkoskalowych przez "Ordnance Survey" - padła odpowiedź, że w Wielkiej Brytanii nie będzie potrzeby centralnego opracowywania i wydawnia tych map. Opracowana będzie szybka technologia aktualizacji numerycznej postaci map topograficznych, a utworzona ogólnopństwowa sieć komputerowa pozwoli wielu użytkownikom uzyskiwać bezpośredni dostęp do zgromadzonych tam danych topograficznych. Istnieć będzie tylko stale aktualizowana numeryczna forma mapy. Natomiast użytkownik będzie mógł korzystać z tej formy w dowolny sposób. Będzie mógł również, przy wykorzystaniu własnego oprzyrządowania, uzyskać graficzną formę mapy w dowolnym

odwzorowaniu, w wybranej skali, w dowolnym kroju arkuszo-
wym, zawierającą jedynie te elementy treści, które są
przedmiotem jego zainteresowania.

Z dużym zainteresowaniem wysłuchano referatów o
charakterze technologicznym. Rudolf L.Hutter z Instytutu
Przedstawiania Procesów i Komputerowej Grafiki w Graz
/Austria/ omówił technologię opracowywania satelitarnej
mapy Styrii w skali 1:200 000. Do opracowania wykorzystano
dane numeryczne satelity LANDSAT-4-TM podczas lata 1985 roku.

W.Kainz z Instytutu w Graz omówił klasyfikację modeli
danych numerycznych /wektorowych i rastrowych/, stosowanych
w kartografii komputerowej. Zwrócił uwagę na przydatność
poszczególnych struktur danych w systemach informacji
geograficznej.

Ciekawą problematykę transformacji danych z postaci
rastrowej na wektorową podjął Werner Lichtner z Instytutu
Kartografii w Hanowerze. W przedstawionym referacie zapro-
ponował oprogramowanie realizujące to zadanie. Jest to
problem często występujący w praktyce kartografii kompute-
rowej, a prezentowane rozwiązanie może być przykładem po-
znawczym dla specjalistów, którzy podjęli próbę realizacji
takich rozwiązań.

Zautomatyzowane rytowanie map topograficznych rodzi
również problemy technologiczne. Uwagami na ten temat dzie-
lił się J.Garcii-Courela z Państwowego Instytutu Geograficz-
nego w Madrycie. Zadanie polegało na automatycznym ryto-
waniu kolorowych wydzielen /czystorysów/ map topograficz-
nych w skalach 1:25 000 i 1:50 000, opracowywanych na pod-
stawie komputerowo-wspomaganych obserwacji fotogrametrycz-
nych.

Tematykę tej grupy wzbogaciło jeszcze szereg interesują-
cych referatów, poruszających następujące problemy:

Eliane Alves Da Silva - Nowe trendy w kształceniu karto-
grafów UPF w Brazylii,

Władymir S.Tikunov Fakultet Geografii Uniwersytetu w
Moskwie - Tendencje w modelowaniu tematycznej kartografii.

Lesie Sebők - Wykorzystywanie informacji w kartografii.

W drugiej grupie tematycznej znalazły się problemy
związane z systemami informacji geograficznej.

H.Fassmann z Austriackiej Akademii Nauk omówił wyniki przeprowadzonej przez siebie ankiety na temat planowanych, opracowywanych i funkcjonujących w Austrii systemów informacji geograficznej. W wygłoszonym referacie przekazał informacje o przeprowadzonych próbach ujednolicenia zasad stosowanych w różnych systemach funkcjonujących w Austrii, przeznaczonych dla różnych celów i zainteresowanych grup użytkowników. Analizie poddał 15 systemów obejmujących między innymi krajowe i regionalne banki danych demograficznych, statystycznych, ekonomicznych, gospodarki materiałowej, gospodarki leśnej i innych. Stwierdził, że nikt nie kwestionuje potrzeby i konieczności standaryzacji w tym zakresie. Jednak w świetle opisanych przez autora okoliczności zadanie to jest niezwykle trudne do wykonania i bardzo pracochłonne.

Przedmiotem szczególnego zainteresowania był referat J.Schallera /RPN/ na temat systemu informacji geograficznej o nazwie ARC/INFO, opracowanego przez amerykański Instytut Systemów Środowiskowych /ESRI/. System ten został przystosowany do wielu popularnych konfiguracji komputerowych, w tym ostatnio, do zestawu mikrokomputera IBM PC/AT. Stanowi on elastyczne narzędzie pracy przy gromadzeniu, tworzeniu i utrzymywaniu oraz eksploatacji bazy danych geograficznych. W pracach kartograficznych jest wykorzystywany m.in. przy projektowaniu pokrycia mapowego danego terenu, tworzeniu i redagowaniu map, tworzeniu graficznych sygnatur, symboli i oznaczeń na mapach itp. Przedstawiony został interaktywny podsystem, realizujący szereg funkcji z zakresu analiz przestrzennych.

Wśród działających systemów informacji geograficznej, omawianych na konferencji, na uwagę zasługują następujące:

- system fiński o nazwie FINGIS,
- system holenderski o nazwie CHACHACHA,
- system brytyjski o nazwie NOMIS.

Wymienione trzy systemy informacji geograficznej odznaczają się dużą dojrzałością technologiczną i są szeroko wykorzystywane w praktyce. System FINGIS użytkuje państwowe Biuro Geodezji w Helsinkach głównie dla potrzeb katastralnych, obrotu ziemią, ewidencji gruntów i szeregu zagadnień

z dziedziny kartografii tematycznej. System CHACHACHA stosowany jest przez władze regionalne w Tajlandii. Opracowane zostało oprogramowanie zawierające szereg bloków funkcjonalnych.

System Nomis stosowany jest przez wiele agencji zatrudnienia, jednostki statystyczne i urzędy w poszczególnych hrabstwach w Wielkiej Brytanii. Gromadzone są w nim informacje dotyczące siły roboczej dostępnej w różnych regionach kraju. Dane te w formie przetworzonej, dostosowanej do potrzeb użytkownika, dostarczane są poprzez sieć komputerową do bezpośrednich odbiorców. Na podstawie danych, zebranych w bazie danych systemu, opracowywane są metodami komputerowymi mapy tematyczne, prezentujące wybrane zagadnienia w określonej przez użytkowników formie.

Gospodarze Konferencji przedstawili ciekawą grupę referatów poświęconych zagadnieniom przestrzennego modelowania. Wymienić tu należy prezentację E.Miśkietowej, ze Słowackiego Instytutu Hydrometeorologii, na temat komponentów krajobrazowych i ich miejsca w systemie geoinformacji oraz H.Mitášowej, z Wydziału Geografii Fizycznej i Kartografii Uniwersytetu Comeniusa w Bratysławie, na temat modelowania powierzchniowego za pomocą metod funkcjonalnych i geostatycznych. Opracowania te świadczą o wysokim poziomie prac teoretycznych związanych z zastosowaniami informatycznymi.

Delegacja polska przedstawiła następującą tematykę:

Tadeusz Bartkowski - Bank turystyczno-geograficznych informacji na zamierzenia Polski.

Kozacki L., Żynda S.: Przewidywania zmian w geokompleksach; prezentacja kartograficzna dla specjalnych zamierzeń planistycznych.

Sesja plakatowa, która odbyła się w ostatnim dniu Konferencji zgromadziła licznych zainteresowanych. Wielu referentów w poszczególnych stoiskach prezentowało systemy, propozycje technologiczne oraz opracowania kartograficzne. Odbywały się rozmowy i dyskusje. Przedstawiono między innymi:

- System opracowywania map w oparciu o dane z satelitów meteorologicznych. Do prezentacji graficznej

wykorzystano drukarkę mosaikową. System ten prezentowali J.Kolejka i B.Kviz. Pozyskiwane dane analizowano, przetwarzano i wykorzystywano do szybkiego opracowywania szeregu map tematycznych, w tym map użycia Ziemi.

- Atlas spisowy Czech opracowany przy użyciu systemu DIGIKART. Materiały prezentowane były przez J.Matyáš i innych z Czechosłowacji. Powstałe mapy rytowane są za pomocą urządzenia Coragraph /typu zainstalowanego w CIGiK/.

- Metody graficznej prezentacji danych numerycznego modelu rzeźby terenu przy zastosowaniu technik komputerowych. Opracowania prezentował Markus /Węgry/. Przedstawione zostały technologiczne alternatywy komputerowej analizy terenu, opartej o numeryczny model rzeźby terenu.

- Zastosowanie interpolacji przestrzennej w naukach o Ziemi. Temat prezentowany był przez zespół: Trgina, Nowak, Mitaš, Qutner i Mitašova /Czechosłowacja/.

- Wspomagana komputerowo kompilacja i produkcja map tematycznych. Zagadnienie prezentował Benedict, Jesche /NRD/.

- Zbiór map tematycznych /mapy ochrony środowiska, mapy hipsometryczne, mapy użytkowania ziemi i inne/. Zaprezentował Stefan Żynda z Instytutu Geografii Fizycznej UM w Poznaniu.

W czasie Konferencji była zorganizowana wycieczka techniczna do Instytutu Geograficznego Czechosłowackiej Akademii Nauk. Przedmiotem pokazu była pracownia kartografii komputerowej wyposażona w zautomatyzowany system kartograficzny Digikart produkcji Czechosłowackiej, wyposażony w: digimetr, monitor kolorowy, minikomputer, terminal ADT 4500 i CM 5400 oraz w ploter Digigraf. Zwiedzono również wystawę starodruków w pięknej scenerii barokowej biblioteki oraz Muzeum Mendla.

Mgr inż. Alicja Łuczynska
Instytut Geodezji i Kartografii

Międzynarodowa wystawa przemysłu
poligraficznego, wydawniczego, przetwórstwa papieru
i kartonu GEC'87

Wystawę GEC'87 zorganizowało włoskie stowarzyszenie maszyn poligraficznych i pokrewnych ACIMGA na terenie targów handlowych w Mediolanie, w dniach 2-9 maja br.

Wystawa GEC'87 jest już czwartą z kolei wystawą tego typu organizowaną w Mediolanie. Poprzednie odbyły się w latach: 1959, 1969, 1979. Następną, piątą wystawę w Mediolanie, organizatorzy planują na 1994 rok.

Ekspozycja mieściła się w 12 pawilonach, w których zlokalizowano stanowiska wystawowe 995 towarzystw i firm z 20 krajów świata najbardziej wyspecjalizowanych w technice poligraficznej. W wielu stanowiskach znajdowały się ekspozycje kilku współpracujących ze sobą firm. Najczęściej były to firmy zagraniczne współpracujące z firmami włoskimi.

Całkowita powierzchnia zajęta na cele wystawowe wynosiła 100 000 m², w tym powierzchnia, którą zajmowały pawilony wynosiła ca 70 000 m².

Dla wygody zwiedzających, których wg informacji prasy włoskiej było ok. 100 000 osób, zostały uruchomione przez cały czas trwania wystawy specjalne mikrobusy, które krążyły między pawilonami i przewoziły zwiedzających.

Na wystawie najliczniej prezentowany był przemysł włoski, który stanowił 51,5% całej ekspozycji. Następnie w kolejności wymienić należy: RFN-13,9%, Anglia-6,5%, USA-6,4%, Szwajcaria-5%, Francja-3,7%, Japonia-2,9%, Holandia-2,8%, Dania-1,2%.

W mniejszym zakresie w wystawie wzięły udział: NRD, Czechosłowacja, Finlandia, Belgia, Szwecja, Austria, Hiszpania, Kanada, Brazylia, Norwegia i Indie.

W wystawie uczestniczyło, jak podano powyżej, 995 międzynarodowych towarzystw i firm. W tej olbrzymiej ekspozycji dominowały, prezentowane zazwyczaj w ruchu, wszelkiego typu maszyny drukarskie, w tym maszyny do druku jedno- i wielokolorowego wraz z urządzeniami do automatycznego prowadzenia druku.

Najbardziej ciekawe maszyny reprezentowały firmy: Harris Graphics Corp /USA/, Form Consulta /Italia/, MAN Roland Druckmaschinen /RPN/, Roland Italiana /Italia/, Solna Group /Szwecja/, Offset Italia, Heidelberger Druckmaschinen /RPN/ oraz współpracująca z nią firma włoska Maschingraf.

Prezentowane były metody druku małonakładowego w kolorach. Wystawiono również offsetowe maszyny do przedruku w różnych kolorach. Do najciekawszych należały dwukolorowe automatyczne maszyny offsetowe firmy Dainippen Scree /Japonia/ do przedruku map i rysunków.

Biorąc pod uwagę nasze potrzeby - maszyny te mogłyby mieć zastosowanie do druku map tematycznych w małych nakładach. Z innych interesujących firm, które prezentowały maszyny tego typu należy wymienić: Kalle-Repro /RPN/, FAG /Szwajcaria/ oraz włoską firmę Offset Italia.

Na wystawie zostały zgromadzone maszyny i urządzenia służące do sporządzania kopii i form do druku. Były to urządzenia przeważnie programowane z elektronicznie regulowanym oświetleniem i bardzo wydajne w pracy. Najciekawsze tego rodzaju rozwiązania zaprezentowały firmy: Klimsch /RPN/, Hocekt /RPN, Italia/, Pag-Madax /Italia/ i Du Pont de Neumours /RPN/.

Bardzo bogato były prezentowane nowoczesne materiały do wykonywania oryginałów wydawniczych, a więc: do kreślenia i rytowania różnego rodzaju folie, folie samoprzylepne wielobarwne oraz wysokogatunkowe kartony kreślarskie o różnej grubości.

Do najbardziej znanych firm specjalizujących się w tym zakresie należą: Agfa-Gevaert, Kimoto /Japonia/, Polec

/Italia/, Kodak /Italia/, Quilleminot /Francja/.

Wiele firm pokazało ciekawe urządzenia do fotograficznego składu pisma i symboli. Urządzenia te cechowała zróżnicowana zdolność składu, pojemność pamięci i innych funkcji operacyjnych. Wśród firm, prezentujących tego typu urządzenia, na czoło wybija się znana u nas w kraju firma Monotype /Anglia/, której uniwersalne urządzenie może być wykorzystane do składów nazewnictwa dla potrzeb kartograficznych. Należy wymienić również inne firmy prezentujące tego typu urządzenia, a mianowicie: IBM /Italia/, Hyphon /Italia/, Dainippon Screen /Japonia/, Banciini /Italia/, Scanographic /RPN/ i Siemens /Italia/.

Sporo miejsca poświęcono maszynom do podklejania, laminowania, składania, segregowania, broszurowania i cięcia.

x x x

Na podstawie obserwacji i przeprowadzonych rozmów należy stwierdzić, że Międzynarodowa wystawa przemysłu poligraficzno-wydawniczego i przetwórstwa papieru i kartonu GEC '87 stworzyła Włochom doskonałą okazję do przedstawienia rodzimego przemysłu poligraficznego w międzynarodowym układzie i bezpośrednim porównaniu z wyrobami najbardziej wyspecjalizowanych zagranicznych konkurentów.

Włoski przemysł poligraficzny zgrupowany jest w olbrzymim procencie /ca 70%/ w Stowarzyszeniu ACIMGA i przedstawia wysoki, światowy poziom. Dużo firm włoskich współpracuje z firmami zagranicznymi.

Informacje dotyczące towarzystw i firm biorących udział w wystawie zawarte są w katalogu wystawowym i innych materiałach informacyjnych, które są przechowywane w Bibliotece IGIK.

INFORMACJE ZE STOWARZYSZENIA GEODETÓW POLSKICH

Mgr inż. Włodzimierz Kędziora
Zarząd Główny SGP, Warszawa

W dniu 12 czerwca 1987 r. odbyło się w Płocku zebranie Zarządu Głównego Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Zarząd Główny przedyskutował oraz przyjął następujące uchwały i dokumenty:

- Regulamin przyznawania honorowego wyróżnienia "Zasłużony Senior SGP",
- Regulamin Rady Programowej Przeglądu Geodezyjnego,
- Plan finansowy Zarządu Głównego SGP na rok 1987,
- Plan finansowy Zespołu Rzeczoznawców SGP oraz podział zysku Zespołu na rok 1987,
- Uchwały uzupełniające i zmieniające Uchwałę Zarządu Głównego SGP z dnia 22 listopada 1984 r., a dotyczące podwyższenia wysokości opłat za przeprowadzenie przewodu specjalizacyjnego inżyniera i technika oraz wysokości honorarium dla recenzentów osiągnięć twórczych inżynierów i techników ubiegających się o specjalizację zawodową,
- Regulamin Klubu Przedsiębiorstw Usług Geodezyjnych i Kartograficznych.

- . -

W związku z ukazaniem się aktów prawnych, dotyczących specjalizacji zawodowej techników, Zarząd Główny SGP powołał Komisję d/s specjalizacji zawodowej techników, w składzie:

- Przewodniczący - Kol. Stanisław Różanka
Członkowie - Kol. Adam Wójcik
Kol. Czesław Kołtumiak
Kol. Eugeniusz Tes
Kol. Stanisław Grodzicki
Kol. Czesław Szelağ
Kol. Irmina Laudyn
Kol. Stanisław Kukawka
Kol. Henryk Świerzbiniński

Kol. Zygmunt Piętka
Kol. Joanna Rar...
Kol. ...ch Brok...
Kol. Andrzej Kowalczyk
Kol. Cze...w Czyż

Prace organizacyjne

W dniu 30 marca br. odbyło się spotkanie Przewodniczących i Sekretarzy Stowarzyszeń "Zielonych" /STC, SGP, SITLid, SITO, SITPSpoż., SITR/. Na spotkaniu tym SGP reprezentowali Koledzy: K.Czarnecki i W.Kędzióra. Tematyka spotkania była związana ze zbliżającym się XXI Kongresem Techników Polskich. Stowarzyszenia przedstawiły problematykę, którą będą prezentować na Kongresie. Omówiono, między innymi, problemy ochrony środowiska, chemizacji rolnictwa oraz produkcji zdrowej żywności.

- . -

W dniu 6 kwietnia br. Przewodniczący SGP Kol.Kazimierz Czarnecki wziął udział w spotkaniu przedstawicieli organizacji społecznych, zorganizowanym przez Radę Krajową PRON. Spotkanie było poświęcone problemom związanym z zagrożeniem środowiska naturalnego człowieka. Postanowiono powołać Konfederację Ruchu Ekologicznego.

- . -

W dniu 15 kwietnia br. odbyło się kolejne spotkanie Prezydium Zarządu Głównego SGP, Federacji Zakładowych Organizacji Związkowych Pracowników WBGiTR oraz Federacji Zakładowych Organizacji Związkowych Pracowników Przedsiębiorstw Geodezyjno-Kartograficznych. Omówiono stan przygotowań i formę współpracy przy opracowywaniu projektu nowego układu zbiorowego pracy dla branży geodezyjnej, aktualny stan legislacji "Prawa geodezyjnego i kartograficznego" oraz wspólne wystąpienie trzech organizacji w sprawie ustanowienia "Dnia Geodety".

- . -

W dniu 15 kwietnia br. odbyło się również posiedzenie Prezydium ZG SGP z udziałem zaproszonych Kolegów, którzy związani są z działalnością międzynarodową. Tematem tego spotkania był udział Stowarzyszenia Geodetów Polskich w pracach Międzynarodowej Federacji Geodetów - FIG.

Po dyskusji przyjęto wnioski o kontynuowaniu zabiegów dotyczących powierzenia Polsce organizacji Kongresu FIG w 1998 roku lub 2002 roku.

- . -

W dniu 24 kwietnia br. z inicjatywy Prezydium ZG SGP, odbyło się spotkanie Kolegów, posiadających prywatne firmy geodezyjne. Na spotkanie przybyli reprezentanci prawie wszystkich firm z całego kraju. Obecni byli również przedstawiciele Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii oraz Zrzeszenia Prywatnego Handlu i Usług. Zebrani wystąpili z inicjatywą utworzenia przy Stowarzyszeniu Geodetów Polskich reprezentacji przedstawicieli prywatnych firm geodezyjnych. Wyłoniono spośród przybyłych Kolegów 8-osobową grupę, która opracowała i przedstawiła Prezydium ZG SGP zasady, cele oraz formy organizacyjne współpracy ze Stowarzyszeniem. Powyższa inicjatywa uzyskała przychylną opinię Prezydium oraz Zarządu Głównego, który w dniu 12 czerwca br. powołał Klub Przedsiębiorstw Usług Geodezyjnych i Kartograficznych i uchwalił jego regulamin.

- . -

Przyjęto na Członków Zbiorowych SGP następujące instytucje:

- Wojewódzkie Biuro Geodezji i Terenów Rolnych w Wałbrzychu ze składką roczną 20 000 zł,
- Rolniczą Spółdzielnię Produkcyjną w Walanczowie ze składką roczną 5 000 zł,
- Wydział Geodezji i Gospodarki Gruntami UW w Krośnie ze składką roczną 10 000 zł,
- Okręgowe Przedsiębiorstwo Geodezyjno-Kartograficzne w Szczecinie ze składką roczną 50 000 zł.

- . -

Na wniosek Głównej Komisji Kwalifikacyjnej nadano kolejne tytuły Rzeczoznawców SGP następującym Kolegom:
mgr inż. Władysław Malijewski /Gdańsk/

- pomiary sytuacyjno-wysokościowe,
 - postępowanie geodezyjno-prawne,
- techn.geod. Adam Nowotarski /Gdańsk/
- pomiary specjalistyczne na terenach miejskich,
 - postępowanie geodezyjno-prawne,

- mgr inż. Franciszek Wronowski /Gdańsk/
- geodezyjne pomiary szczegółowe,
- geodezyjne pomiary na terenach rolnych i leśnych,
dr hab.inż. Zofia Smiałowska-Uberman /Kraków/
- geodezyjne pomiary inżynieryjno-przemysłowe
inż. Stefan Balcer /Szczecin/
- zagadnienia ekonomiczne w geodezji i kartografii
dr inż. Teresa Baranowska /Warszawa/
- teledetekcja i fotointerpretacja,
- informacja naukowo-techniczna i ekonomiczna,
dr inż. Jacek Domański /Warszawa/
- teledetekcja i fotogrametria,
mgr inż. Julian Jankowski /Warszawa/
- ochrona gruntów rolnych przy opracowywaniu planów
zagospodarowania przestrzennego,
techn.geod. Jerzy Jastalski /Warszawa/
- pomiary sytuacyjno-wysokościowe,
- pomiary realizacyjne,
techn.geod. Antoni Markiewicz /Warszawa/
- geodezyjne pomiary szczegółowe,
- pomiary sytuacyjno-wysokościowe,
inż. Stanisław Krzewski /Warszawa/
- urządzenie terenów rolnych i leśnych,
- ochrona gruntów rolnych przy opracowywaniu planów
zagospodarowania przestrzennego,
mgr inż. Bogdan Kochański /Warszawa/
- urządzenie terenów rolnych i leśnych,
- ochrona gruntów rolnych przy opracowywaniu planów
zagospodarowania przestrzennego,
mgr inż. Jerzy Pindelski /Warszawa/
- ochrona gruntów rolnych przy opracowywaniu planów
zagospodarowania przestrzennego,
dr inż. Ryszard Preuss /Warszawa/
- fotogrametria

- . -

Do udziału w pracach Centralnego Sądu Konkursowego
Turnieju Młodych Mistrzów Techniki zgłoszono jako przedsta-
wicielea Stowarzyszenia Kol. Jacka Domańskiego.

Postanowiono dofinansować dotacjami w wysokości 50 000 zł /każda/ następujące ogólnopolskie imprezy:

- IV Mistrzostwa Polski Geodetów w Szachach, Kazimierz Dolny n/Wisłą, 24-26 kwietnia br.

- VI Mistrzostwa Polski Geodetów w Piłce Nożnej, Jarosław, 11-14 czerwca br.

- XII Mistrzostwa Polski Geodetów w Brydżu Sportowym, Rzeszów, 27-29 września br.

- . -

Na prośbę Oddziału Wojewódzkiego w Toruniu postanowiono dofinansować działalność tego Oddziału dotacją w wysokości 30 000 zł.

- . -

Na wniosek Głównej Komisji Samopomocy Koleżeńskiejskiej przyznano zapomogę bezzwrotną w wysokości 20 000 zł.

Imprezy naukowo-techniczne

Sekcja Geodezji Miejskiej zorganizowała w Warszawie, w dniu 6 marca br. seminarium nt. "Ogrody działkowe - element gospodarki gruntami". Referat wprowadzający do dyskusji wygłosiła dr Julitta Grocholska. W seminarium wzięło udział około 25 osób.

- . -

Sekcja Geodezji Rolnej i Leśnej zorganizowała w dniu 29 kwietnia, w Warszawie, seminarium z cyklu "Informatyka w geodezji rolnej i leśnej" nt. "Wybrane problemy inwentaryzacji i przetwarzania danych obiektu scaleniwego". Referat wprowadzający do dyskusji wygłosił Kol. Witold Gedymin. Seminarium zostało przyjęte z dużym zainteresowaniem w środowisku. Uczestniczyło w nim ponad 100 osób.

- . -

Główna Komisja ds. szkolenia i kadr geodezyjnych zorganizowała sympozjum dla nauczycieli średnich szkół geodezyjnych nt. "Programy nauczania w technikum i policealnym studium geodezyjnym - kierunek kartografia". Sympozjum odbyło się w dniu 24 kwietnia br. we Wrocławiu, jako impreza towarzysząca IX Konkursowi Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej.

W dniu 28-30 maja br. odbyła się w Nowym Sączu IX Sesja Naukowo-Techniczna z cyklu "Aktualne zagadnienia geodezji" nt. "Informatyczne systemy geodezyjno-kartograficzne dla potrzeb miast". Organizatorami tej imprezy była Sekcja Geodezji Miejskiej, Klub Użytkowników ETO w Geodezji oraz Zarząd Oddziału Wojewódzkiego SGP w Nowym Sączu.

Konkursy

W dniach 23-25 kwietnia br. we Wrocławiu został rozegrany etap centralny IX Konkursu Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej. W tegorocznym Konkursie wzięło udział 16 szkół. W klasyfikacji zespołowej, najlepiej przygotowanymi okazały się reprezentacje następujących szkół:

- I. Zespół Szkół Zawodowych, Technikum Geodezyjne w Katowicach,
- II. Zespół Szkół Geodezyjno-Drogowych, Technikum Geodezyjne w Lublinie,
- III. Centrum Kształcenia Ustawicznego, Technikum Geodezyjne we Wrocławiu.

Rozegrany finał etapu centralnego wykonał również zwycięzców indywidualnych. Zostali nimi uczniowie:

- Dariusz Kołodziejek /Lublin/ - I miejsce
- Paweł Cieślak /Wrocław/ - II miejsce
- Marek Beczała /Katowice - III miejsce

Laureaci zespołowi, trzy najlepsze reprezentacje, zdobyły dla swych szkół atrakcyjne zestawy mikrokomputerowe. Wręczono również 10 nagród rzeczowych najlepszym uczniom, finalistom etapu centralnego. Fundatorami nagród byli organizatorzy: Zarząd Główny SGP, Ministerstwo Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej, Główny Urząd Geodezji i Kartografii, Ministerstwo Oświaty i Wychowania oraz instytucje wspierające: Zrzeszenie Przedsiębiorstw Geodezyjno-Kartograficznych i Geodezyjno-Dokumentacyjna Spółdzielnia Pracy "Technoplan". Znaczącej pomocy organizacyjnej udzieliły wszystkie wrocławskie przedsiębiorstwa i instytucje geodezyjno-kartograficzne. Podczas uroczystego zakończenia Konkursu zostały przekazane gospodarzowi, Technikum Geodezyjnemu we Wrocławiu, dwa teodolity,

ufundowane przez dyrekcję i załogę Okręgowego Przedsiębiorstwa Geodezyjno-Kartograficznego we Wrocławiu.

- . -

Na wniosek Ministerstwa Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej Stowarzyszenie organizuje w bieżącym roku Konkurs Jakości Prac Scaleniowych. Obejmuje on prace scaleniowe wykonane w latach 1983-1986. Zatwierdzono preliminarz kosztów Konkursu w wysokości 280 000 zł, z czego 250 000 zostało przeznaczone na nagrody dla zwycięzców. Całość kosztów Konkursu będzie finansowana ze środków Ministerstwa Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej.

- . -

W bieżącym roku przeprowadzono również Konkurs Jakości Robót Geodezyjnych i Kartograficznych. Główny Sąd Konkursowy w składzie:

Przewodniczący - Kol. Stanisław Czarnecki
Sekretarz - Kol. Elżbieta Tejchman
Członkowie - Kol. Franciszek Borzęcki
Kol. Zbigniew Kaniewski
Kol. Barbara Nowakowska
Kol. Edward Pacek
Kol. Stefan Papiernik
Kol. Lucyna Staszklewicz
Kol. Apoloniusz Szejba
Kol. Lech Wereszczyński

ocenił 21 zgłoszonych prac i postanowił przyznać w grupie prac "dużych" - 4 nagrody, w grupie prac "średnich" - 5 nagród, w grupie prac "małych" - 1 nagrodę. Główny Sąd Konkursowy wyróżnił nagrodami następujące prace:

W grupie prac "dużych"

I nagroda w wysokości 70 000 zł

Temat pracy: Geodezyjna inwentaryzacja budowlana, technologiczna i instalacyjna budynków odlewni i oczyszczalni ZEM - Elachownia

Jedn.wykon.: Okręgowe Przedsiębiorstwo Geodezyjno-Kartograficzne w Kielcach

Wykonawcy: Wojciech Smigielski Andrzej Witecki
Witold Nowocień Eugeniusz Ślusarczyk
Jerzy Domański

II nagroda w wysokości 50 000 zł

Temat pracy: Interpretacja istniejących podkładów, pomiary geodezyjno-batymetryczne i interpretacje nowych podkładów dla celów eksploatacji 16 zapór wodnych w Algierii

Jedn.wykon.: Przedsiębiorstwo Eksportu Geodezji i Kartografii "Geokart"

Wykonawcy: Jerzy Kloze Leszek Cieciora
Tomasz Kośmider Jan Siedlecki
Jerzy Jędrzejewski Andrzej Dołęgowski

III nagroda w wysokości 40 000 zł

Temat pracy: Szczegółowa osnowa pozioma III klasy części miasta Olsztyna

Jedn.wykon.: Okręgowe Przedsiębiorstwo Geodezyjno-Kartograficzne w Olsztynie

Wykonawcy: Andrzej Mieszkowski Leszek Pieńczuk
Waldemar Pieryszcz Wiesława Barańska
Adam Pomorski Irena Przastek
Jerzy Stac..owicz Ewa Magolan
Krzysztof Kukliński Emilia Kroczek

IV nagroda w wysokości 30 000 zł

Temat pracy: Obsługa geodezyjna budowy I linii Warszawskiego Metra: Szlak B-2, Stacja A-2

Jedn.wykon.: Przedsiębiorstwo Geodezyjno-Fizjograficzne i Geodezyjne Budownictwa "Geoprojekt"

Wykonawcy: Tadeusz Bułatowicz
Halina Protekta

W grupie prac "średnich"

I nagroda w wysokości 60 000 zł

Temat pracy: Stacja PKP Czerwony Bór - mapa sytuacyjno-wysokościowa w skali 1:500

Jedn.wykon.: Państwowe Przedsiębiorstwo Geodezyjno-Kartograficzne

Wykonawcy: Stanisław Jóźwicki Jerzy Kozera
Krzysztof Gałązka Małgorzata Matyjasek
Wiesław Rzeszutek

Dwie nagrody III po 30 000 zł

Temat pracy: Badania hipoteczne gruntów Skarbu Państwa dla miasta Międzyrzec Podlaski - obręb II

Jedn.wykon.: Państwowe Przedsiębiorstwo Geodezyjno-
-Kartograficzne

Wykonawcy: Andrzej Bartkowicz
Krzysztof Zieliński
Robert Kołb-Sielecki

Temat pracy: Geodezyjne opracowanie projektów technicz-
nych stacji A-3 i szlaku B-3 Warszawskiego
Metra

Jedn.wykon.: Generalna Dyrekcja Budowy Metra

Wykonawcy: Irena Pieczyńska Joanna Wichowska
Janusz Wernik Aleksandra Frąckiewicz
Halina Grad Alicja Woźniak
Elżbieta Kryszalowicz Janina Wyroślak

Dwie IV nagrody po 20 000 zł

Temat pracy: Mapa przeglądowo-gospodarcza gminy Jabłonna
w skali 1:10 000

Jedn.wykon.: Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne

Wykonawcy: Urszula Rosiak Krystyna Hellich
Teresa Wieczerzyńska Danuta Markowska
Maria Gawrysiak

Temat pracy: Wyznaczanie metodą fotogrametryczną odształ-
ceń zasobnika szczelinowego położonego na
terenie Elektrowni Bełchatów

Jedn.wykon.: Okręgowe Przedsiębiorstwo Geodezyjno-Karto-
graficzne w Łodzi

Wykonawcy: Wawrzyniec Sikora Jerzy Krajewski
Jacek Tyrowicz Anna Gortat
Andrzej Lempke Bogdan Turski

W grupie prac "małych"

II nagroda w wysokości 10 000 zł

Temat pracy: Operat granic państwa dla celów cywilnych -
granica morza terytorialnego PRL

Jedn.wykon.: Państwowe Przedsiębiorstwo Geodezyjno-
-Kartograficzne

Wykonawcy: Jerzy Kostecki Anna Jakubowicz
Leszek Rowiński Maria Dotryw

Koszty nagród i organizacji Konkursu Jakości Robót
Geodezyjnych i Kartograficznych wyniosły 400 000 zł i były
finansowane ze środków Głównego Urzędu Geodezji i Karto-
grafii.

Współpraca międzynarodowa

W dniach 28-30 marca odbyło się w Lipsku /NRD/ kolokwium nt. "Sieci geodezyjne i satelitarne". W ramach wymiany bezdewizowej Stowarzyszenie delegowało na tę imprezę Kol. Marcina Barlika.

- . -

W dniach 4-8 kwietnia br. odbyły się w Hanowerze /RFN/ Międzynarodowe Targi Przemysłowe. Tradycyjnie Naczelna Organizacja Techniczna zorganizowała wycieczkę dla przedstawicieli stowarzyszeń naukowo-technicznych. W imprezie wziął udział Kol. Henryk Berkiet. Wyjazd był finansowany ze środków Stowarzyszenia.

- . -

W dniach 15-16 kwietnia br. Stowarzyszenie Geodetów NRD zorganizowało w Lipsku międzynarodową naradę nt. "Doskonalenie w zakresie fotogrametrii i fotointerpretacji". Stowarzyszenie reprezentował Kol. Zdzisław Kurczyński. Wyjazd nastąpił w ramach wymiany bezdewizowej.

PRZEGLĄD PRZEPISÓW PRAWNYCH

Mgr inż. Andrzej Zgliński
Główny Urząd Geodezji i Kartografii

Wybrane przepisy prawne ogłoszone w I półroczu 1987 r.

Dziennik Ustaw-z 1987 r.

Nr 4, poz.23 - Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 stycznia 1987 r. w sprawie szczegółowych zasad ochrony powierzchni ziemi.

Powierzchnię ziemi można wykorzystywać jedynie zgodnie z planami społeczno-gospodarczymi i planami zagospodarowania przestrzennego, z uwzględnieniem przepisów o ochronie środowiska i ochronie gruntów rolnych i leśnych. Rzeźba terenu podlega ochronie przed niszczącym działaniem robót budowlanych oraz skutków eksploatacji obiektów budowlanych i innej działalności gospodarczej.

Nr 4, poz.26 - Obwieszczenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 29 stycznia 1987 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o planowaniu społeczno-gospodarczym.

Nr 8, poz.52 - Obwieszczenie Ministra Finansów z dnia 3 marca 1987 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach.

Nr 18, poz.112 - Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 czerwca 1987 r. w sprawie biegłych sądowych i tłumaczy przysięgłych.

Biegłych sądowych ustanawia się przy sądzie wojewódzkim, na okres 5 lat, dla poszczególnych gałęzi nauki, techniki, sztuki, rzemiosła, a także innych umiejętności.

Monitor Polski - z 1987 r.

Nr 4, poz.33 - Uchwała nr 12 Rady Ministrów z dnia 9 lutego 1987 r. w sprawie skróconego czasu pracy w zakładach pracy przemysłu poligraficznego.

Skrócony czas pracy, wynoszący średnio 36,25 godziny tygodniowo, dotyczy m.in. poligraficznych prac kartograficznych.

Nr 12, poz.101 - Uchwała nr 54 Rady Ministrów z dnia 6 kwietnia 1987 r. w sprawie specjalizacji zawodowej techników.

Specjalizację zawodową I i II stopnia dla techników wprowadzono m.in. w dziedzinach: geodezja, informatyka, poligrafia. Postępowanie w sprawie nadania specjalizacji zawodowej przeprowadza właściwe stowarzyszenie naukowo-techniczne, na wniosek zainteresowanego, a stopnie specjalizacji zawodowej nadaje przewodniczący /prezes/ zarządu głównego tego stowarzyszenia.

Nr 16, poz.140 - Zarządzenie Ministra Budownictwa, Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej z dnia 4 maja 1987 r. w sprawie szczegółowych zasad działania inspektora nadzoru inwestorskiego.

Inspektor nadzoru jest przedstawicielem inwestora na budowie. W sprawach geodezyjnych jest obowiązany: dopilnować wyznaczenia / w terenie obiektów budowlanych przez służbę geodezyjną i sprawdzenia przez nią wytyczenia osi ścian i innych elementów konstrukcyjnych, stwierdzić wykonanie powykonawczych pomiarów inwentaryzacyjnych. Stwierdzone fakty dokumentuje się zapisem w dzienniku budowy.

Akty normatywne wydane przez Ministra Budownictwa,
Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej - z 1987 r.

- Wytyczne nr 1 Ministra BGPIK z dnia 5 lutego 1987 r. w sprawie udziału i współpracy branżowych jednostek i instytucji w pracach związanych z wykonywaniem inwentaryzacji sieci technicznego uzbrojenia terenu.

Wytyczne określają podstawowe założenia wykonywania geodezyjnej inwentaryzacji podziemnej sieci technicznego uzbrojenia terenu oraz zakres udziału i współpracy branżowych jednostek i instytucji w pracach związanych z wykonywaniem inwentaryzacji dla następujących branż: wodociągi i kanalizacja, gazownictwo, energetyka cieplna, elektroenergetyka, telekomunikacja.

Akty normatywne wydane przez Główny Urząd
Geodezji i Kartografii

- Wytyczne techniczne "G-1.6 Przeglądy i konserwacje punktów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych", zalecone do stosowania pismem GUGiK z dnia 5 stycznia 1987 r.

Rozdziały: zasady ogólne, wstępna dokumentacja techniczna, przegląd punktów, konserwacja punktów, kameralne opracowanie wyników przeglądu i konserwacji, skład, podział i przeznaczenie operatu.

Wytyczne dotyczą osnowy geodezyjnej I i II klasy, podstawowej osnowy grawimetrycznej i stabilizowanych punktów szczegółowej osnowy grawimetrycznej oraz wiekowych punktów osnowy magnetycznej.

Druk PPGK. W-wa ul. Jasna 2/4
zam. 9080202 nakł. 300

